

4409 2den Del af Loof om Rejsepenge til Værnepl. af Lægstullen.

4410

skydende 2 Mill — jeg gaaer hele Tiden ud fra, at han ikke kan benytte Jernbanebefordring, vi skulle senere komme til at see Forskoldet sammenlignet med det Tilfælde, at Soldatene benytte denne Befordring, derved vil det hele staae mere klart — vil han faae 32 Skilling, altsaa 4 Mark ialt, medens han efter den tidligere Beregning kun vil faae 51 Skilling. Her er der altsaa et lille Tillæg, og at dette stiger jevnt for hver Mill, han har mere, synes ganske retfærdigt. For 8 Mill bliver det saaledes 80 Skilling, og for 9 Mill 1 Rd., medens 9 Mill efter den forrige Beregning af Marschpenge vilde have givet 3 Gange 25 ²/₃ Skilling, altsaa 76 Skilling, idet Brosten falder bort. Derved faaer han altsaa et Tillæg af 20 Skilling, hvilket heller ikke kan andet end anses for ganske billigt. Han vil saaledes blive stillet mere lige med dem, som jeg nu kommer til, nemlig dem, som kunne benytte Jernbanebefordring. Det kunde jo være, at en Mand boede blot en Mill eller to eller ganske kort fra en Jernbanestation og saaledes uden nogenjomhelst Udgift fik sin Rejse godtgjort. Dette have vi fundet uretfærdigt overfor dem, der boe 7 — 8 Mill fra en Jernbanestation, Folk, som altsaa ville komme i det samme Tilfælde som de, jeg først har nævnt, idet vi forudsatte, at de ikke havde Jernbanebefordring til deres Garnison. Jeg troer, at dette Forslag i det hele taget er saa billigt, at jeg tør haabe, at det vil vinde det høie Things Bifald. — Med Hensyn til Vædringsforlaget under Nr. 1, der jo er en Principforandring, skal jeg tillade mig at afvente, hvad det ærede Mindretal skal finde Anledning til at udtale, for at see, om der skal være Videre: at høre for mig, idet jeg isærligt tillader mig at anbefale Vædringsforlaget til Vedtagelse af det høie Thing.

Schleppere: Det Vædringsforslag, der af Fleertallet er stillet til § 1, har jeg ikke kunnet slutte mig til, og jeg skal tillade mig i Korthed at anføre mine Grunde

herfor. Jeg har derimod maattet holde mig til det af Ministeren forelagte Forslag, der som bekendt gaaer ud paa, at de Menige skulle have 32 Skilling, Corporaler 4 Mk. og Officerer 1 Rd. i Rejsepenge udover den der første Dag. Fleertallet har meent, at det her burde haandhæve Lighedsprincippet og stille dem alle paa lige Fod. Det er nu tydeligt, synes det mig, at man her af Begejstring for Ligheden virkelig har gjort Brud paa Ligheden, det er dog tydeligt, at den Menige, naar han skal komme op i en høiere Klasse, i Corporals eller Officeresklassen, først skal gjøre Tjeneste som Menig, derpaa Tjeneste som Corporal, gaae Officereskolen igjennem, og vil han være Officer, skal han gjøre samme Tjeneste som Officererne, desuden skal han være 8 Maanedg paa Officereskolen, og først efter at have aflagt den praktiske og theoretiske Prøve kommer han op i respective Corporals- og Officeresklassen. Derved ophører Ligheden mellem Corporaler og Menige paa den ene Side og Officerer paa den anden Side. Det er altsaa klart, at Ligheden ikke skal søges mellem de Høirestaende og de Menige, men i den Klasse, hvortil de høre; Spørgsmaalet er: Skal en Mand, forsaavidt han en kort Tid kun gjør Tjeneste som Corporal eller Officer og atter vender tilbage til sin daglige Syssel, derfor betegnes som den, der ikke er fuldkommen i Besiddelse af de samme Rettigheder som de Dvrigte? Jeg troer ikke, at det ærede Thing egentlig vilde synes om, at man udpeger disse horgjærlig stillede Folk og siger: De bør ikke behandles saaledes som de Officerer, der have gjort denne Stilling til deres Livsstilling. Slutningsmaaden er jo desuden, det kan jeg ikke nægte, noget kurtuus. Den ærede Ordførers Slutning er jo denne: Den Menige er værnepligtig, Corporaler og Officerer ere værnepligtige, altsaa skulle Corporaler og Officerer behandles lige med de Værnepligtige. Saa kan jeg ogsaa bevise, at Premierlieutenanter og Capitainer skulle behandles lige med de Værnepligtige, thi det er ikke vanskeligt at finde det tredje